

naar denne Sag kommer til at forelægge praktisk, som jeg haaber, den vil, saaledes at det Meste, han faar, er det. Flertallet vil have, vil han ogsaa som praktisk Mand tage det. Han siger rigtignok, at det vil ingen videre Betydning faae, og paa den anden Side siger han, at det, Mindretallet vil, vil gjøre en hel Del Nytte overfor Folk i Almindelighed. Der bliver nu der i Grunden Modsigelse mellem det, som Mindretallet hævder, og det, som den ærede Minister her gjør gjældende; thi hvis det er saadant, at der ikke er nogen væsentlig Forskjel, kunde der ikke være saa langt et Spræng fra det Ene til det Andet. Men, som den ærede Minister bemærkede, at den ene Side af Udvalget giver kun Bestemmelser staaende til at stemme op imod en vis Art af Smittekluder, medens den anden Side tillige giver det, at faae den smittebærende Egne i Mælken draget med ind i en saadan Form, at det kan gjøre Nytte, det vil altsaa efter vor Opfattelse sige: fortrædige mange Mennesker. Forøvrigt er min Anskuelse i det Stykke den samme som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds's, at skulle vi gjøre Noget i den Retning, maa det, hvad der for Resten ogsaa er udtalt i Betænkningen, henføres under et andet Lovgivningsomraade, end det nærværende. Ministeren indrømmer, at det er rigtigt, hvad vi betone, at det, der ligger bagved, er en almindelig Sundhedslov; men saa forudsænde har man været fra Begyndelsen, at man aldeles ikke har prøvet paa at forelægge et Forslag til en almindelig Sundhedslov — og hvorfor? Simplesthen fordi det vilde blive et stærkt Indgreb i Kommuneraadene's Frihed. Senere brugte den ærede Minister et andet Udtryk, som gik ud paa, at man ikke kunde faae Kommuneraadene med til Sligt, da de ikke vilde give Slip paa det kommunale Selvstyre. Der ligger Kjærnen. Jeg forstaar den ærede Ministers Udtalelse saaledes, at det er en Erkendelse af, at hvis han skulde naae det, han her tilsigter, vilde det medføre et Indgreb i det kommunale Selvstyre. Naar han derfor siger, at det, Flertallet vil, er uden nogen Betydning, men det, Mindretallet vil, i alt Fald er ret godt, maa det fra hans Side opfattes saaledes, som om han skjønner, at det Mindretallet her giver ham, er et Skridt henimod at befjæmpe det kommunale Selvstyre. Den ærede Minister brugte en Uttring, som har været taget op fra flere Sider, og som gik ud paa, at naar man fra en saadan Institution som et Fysikat fik en Indstilling, i hvilken der bruges Udtrykket „antaget“, er det et Udtryk, der bruges i de mest grave-

rende Tilfælde. Dette Tilfælde af 1886, som man endnu bliver ved at marschere op med, bruges der ikke stærkere Udtryk om, end at det antages at skrive sig fra et saakaldet Andelsmeieri. Naar den ærede Ordbrøer for Mindretallet (N. Jensen) udtalte, at der var brugt Udtryk som „uvidsbomt“, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er brugt i en Avisartikel og ikke i en Indstilling fra et Fysikat. Dette gjør en væsentlig Forskjel. Jeg er vis paa — hvor samvittighedsfulde de fleste af os end kunne være — at vi nok skulle tage os i Agt for at bruge samme Udtryk i en officiel Indstilling, som vi kunne bruge i en Avisartikel. Han paaviste endvidere, at der var enkelte andre Udtryk i disse Indberetninger, som Udtrykket „paa-viselig“, og at dette skulde være tilstrækkeligt til at staae Bished i dette Forhold. Jeg tror, at den ærede Minister har forsaavidt Ret i sin Opfattelse, at det naturligvis i det Hele er meget vanskeligt at komme til Bished eller at faae fuldstændig Sikkerhed ud af alle de Indberetninger, vi have. Jeg regner den fra for 1886, den var jo af en særegen Art med 109 Tilfælde, hvoraf jeg tror, at der var 18 med et dødeligt Udfald. Jeg skal nu gaa over til at gjøre gjældende, af hvilken Art de Udtryk ere, som man bruger i Indstillingerne fra Fysikaterne om den Betydning, Mælkens smittebærende Egne har havt. Det hedder ganske vist, at det spiller en ikke ganske ringe Rolle som Sygdomsaarsag. Det er sandt, men der er det Gienommelige derved, at der gives ikke den mindste Oplysning om, hvilke Sygdomsaarsager der er. Nu er det vist nok, at disse forskellige Sygdomme have været her i Landet, længe før Andelsmeierierne bleve til, og altsaa kunne Andels- og Fællesmeierierne ikke være Aarsagen til disse Sygdomme. Vi se af Indstillingerne, at man her kan bruge saa svage Udtryk som: det spiller ingen ringe Rolle, men man lader os være saa aldeles uvidende om, hvilke andre Ting der da spiller en Rolle, og dersom vi skulde stoppe Smittekluderne, maatte vi kjende dem, der er konsekvent det Første, man maatte kjende. Men saa tager man fat paa Udtrykket ringe eller ikke ringe Rolle. Jeg skal nævne nogle Udtryk, jeg vil ikke tage dem med alle, om et Epidemiltilfælde, der var i Forbindelse med et Meieri, og som maatte antages at være opstaaet efter Ankomsten til Meieriet af en tyfuslidende Karl. Altsaa han kom med Sygdommen anbetsteds fra. Om eet Tilfælde staar der, at det begyndte med en Mælkeduft fra en Herregaard. Det kunde være, at Mælkeduffen, da han opholdt sig paa Herregaarden, har faaet Syg-